

خبر

تشدید گمانه‌زنی‌ها درباره تعطیلی سفارت آمریکا در بغداد

● مایک پمپئو، وزیر خارجه آمریکا، برای دولت عراق اولتیماتوم تعیین کرده است. به گزارش دویچه‌وله، آمریکا از بابت ادامه حملات موشکی به ساختمان سفارتخانه خود در بغداد و همچنین حملات گروه‌های شبه‌نظامی به نیروهای ائتلاف تحت رهبری آن کشور در عراق ابراز ناخشنودی کرده است. پمپئو حتی تهدید کرده است که هرگاه دولت عراق نتواند از دفتر نمایندگی این کشور و از جان نیروهای نظامی آمریکا در عراق محافظت کند، این کشور نیروهای خود را از عراق خارج خواهد کرد.

درحال‌حاضر صدها دیپلمات و کارشناس آمریکایی در عراق به سر می‌برند. افزون بر آن، آمریکا حدود سه هزار نیروی نظامی در آن کشور دارد. روزنامه «واشنگتن‌پست» با انتشار گزارشی در همین رابطه، از اغفالگیرشدن مقامات عراقی درباره احتمال بستن سفارتخانه آمریکا در بغداد خبر داده است. واشنگتن‌پست در ادامه گزارش خود به تلاش مصطفی الکاظمی، نخست‌وزیر عراق، برای مانع‌شدن از خروج نیروهای آمریکا و بستن سفارت این کشور در بغداد اشاره کرده است. این روزنامه نوشته که نخست‌وزیر عراق در همین ارتباط با شماری از دیپلمات‌های کشورهای غربی تماس گرفته است. دیپلمات‌های غربی به کاظمی گفته‌اند که حتی اگر آمریکا دفتر نمایندگی خود در بغداد را تعطیل کند، سفارتخانه‌های آن کشورها در بغداد به کار خود ادامه خواهند داد.

افزون بر آن نشست سران سه قوه عراق در روز یکشنبه نیز به تحولات امنیتی و سیاسی اخیر این کشور اختصاص داشته است. گفته می‌شود که غروب یکشنبه کاظمی، با برهم صالح، رئیس‌جمهور عراق و همچنین با محمد حلیوسی، رئیس پارلمان این کشور جلسه تشکیل داده است. شرکت‌کنندگان در این جلسه به تأثیرات مخرب حملات گروه‌های شبه‌نظامی در عراق بر امنیت و ثبات این کشور اشاره کرده و بر لزوم خلع سلاح گروه‌های نظامی فعال در این کشور تأکید کرده‌اند. همچنین در شرایطی که احمد ملا طلال، سخنگوی نخست‌وزیر عراق، نسبت به تجدیدنظر آمریکا در امر بستن سفارت این کشور در بغداد ابراز امیدواری کرده، برخی از رسانه‌ها از احتمال انتقال سفارت آمریکا به اربیل خبر داده‌اند. روزنامه «وال‌استریت‌ژورنال» انتقال سفارت آمریکا در بغداد به اربیل را تکذیب کرد و نوشت که آمریکا در صورت بستن سفارت خود در عراق، فعالیت‌های دیپلماتیک را از طریق کنسولگری خود در اربیل ادامه خواهد داد. گفته می‌شود بستن یا انتقال سفارت آمریکا در بغداد در یک بازه زمانی ۹۰‌روزه ممکن است. «واشنگتن‌پست» در گزارش خود نوشته است که آمریکا در این سه ماه برای بررسی دقیق‌تر اوضاع امنیتی عراق فرصت خواهد داشت. طبق گزارش‌ها، آمریکا در جریان سفر روز ۲۰ آگوست مصطفی کاظمی به واشنگتن از او خواسته بود با فعالیت‌های بی‌ثبات‌کننده شبه‌نظامیان در عراق مقابله کند. پمپئو از جمله خواستار محدودکردن فعالیت حزب‌الله عراق و همچنین عصاب‌ا اهل حق در آن کشور شده است.

افشای نروپورک‌تایمز درباره فرار مالیاتی ترامپ

● روزنامه نیویورکتایمز آمریکا با استناد به داده‌های مربوط به اظهارنامه مالیاتی گزارش کرد دونالد ترامپ، رئیس‌جمهوری ایالات متحده، در سال‌های ۲۰۱۶ و ۲۰۱۷ و بعد از سال‌ها گزارش‌کردن ضررهای سنگین از شرکت‌های تجاری‌اش با هدف متعادل‌سازی صدها میلیون دلار درآمدش، تنها ۷۵۰ دلار مالیات بر درآمد دلار پرداخت کرده است. به گزارش روتترز، نیویورکتایمز در گزارشی که دونالد ترامپ، رئیس‌جمهوری آمریکا آن را «اخبار دروغ» توصیف کرد، نوشت این رئیس‌جمهور جمهوری‌خواه آمریکا همچنین در ۱۰ سال از ۱۵ سال قبل از سال ۲۰۱۷ هیچ‌گونه مالیات بر درآمد فدرالی پرداخت نکرده است و این با وجود دریافت ۲۲۷٫۴ میلیون دلار از طریق برنامه تلویزیونی خود و دیگر معاملات مربوط به دادن تأیید و مجوز بوده است. افشای این اطلاعات مالیاتی که قبلاً خصوصی تلقی می‌شد، در فاصله بیش از یک ماه مانده به انتخابات سوم نوامبر و رقابت بین دونالد ترامپ و جو بایدن دموکرات صورت گرفته است. ترامپ در کنفرانسی خبری کاخ سفید این گزارش را «اخبار کاملاً دروغ» خوانده و بار دیگر به یک حسابرسی در جریان به‌عنوان دلیلش برای عدم انتشار اظهارنامه‌های مالیاتی خود استناد کرد. آن کارتن، با وکیل شرکت ترامپ در بیانی‌های به نیویورکتایمز گفت ترامپ در یک دهه گذشته میلیون‌ها دلار مالیات شخصی پرداخت کرده است، بدون آنکه درباره موارد مشخص درباره پرداخت ناچیز مالیات بر درآمد نظری بدهد. این روزنامه نوشت ترامپ مدعی ۲۷٫۴ میلیون دلار ضرر و زیان در سال ۲۰۱۸ شده، درحالی‌که در یک سند افشای مالی در همان سال گفته دست‌کم ۴۳۴٫۶ میلیون دلار درآمد داشته است. روزنامه نیویورکتایمز درعین‌حال گزارش کرد که ترامپ هم‌اکنون درگیر یک حسابرسی یک‌دهه‌ای سازمان سرویس درآمد داخلی از بابت ادعای دریافت مجدد ۷۲٫۹ میلیون دلار مالیات اضافی پرداختی بعد از اعلام ضررهای بزرگ است. اگر این سازمان در این حسابرسی علیه او حکم دهد، ممکن است او مجبور به پرداخت بالغ بر صد میلیون دلار شود.

سنت مناظره‌های انتخاباتی در ایالات متحده به رقابت برای کسب کرسی سنا ایالت ایلینوی در سال ۱۸۵۶ برمی‌گردد، آن زمان هفت مناظره سه‌ساعته بین «آبراهام لینکلن» و «استیون داگلاس» در فضای باز شهرهای کوچک مثل فربورت و گالسبورگ برگزار می‌شد. این مناظره به‌گونه‌ای بود که دو نامزد ملزم بودند هرکدام یک ساعت صحبت کنند و سپس فرصتی نیم‌ساعته در اختیار طرف مقابل قرار می‌گرفت. اولین موضوعی هم که در مناظره‌های انتخاباتی در آمریکا مورد بحث قرار گرفت، مبحث برده‌داری بود. اما برگزاری مناظره تلویزیونی بین نامزدهای انتخابات ریاست‌جمهوری آمریکا از سال ۱۹۶۰ پایه‌گذاری شد و این مناظره‌ها با تأثیرگذاری بر افکاری عمومی، نقشی تعیین‌کننده در نتیجه انتخابات دارند.

با اینکه مناظره نامزدهای انتخاباتی در ایالات متحده قدمتی بیش از ۱۶۰ سال دارد اما این سنت برای نامزدهای انتخابات ریاست‌جمهوری از ۶۰ سال پیش آغاز شد. با وجود آغاز به کار اولین شبکه تلویزیونی در ایالات متحده از سال ۱۹۲۸، اولین مناظره تلویزیونی از سال ۱۹۶۰ میان «ریچارد نیکسون» از حزب جمهوری‌خواه و «جان کندی» سناتور وقت ایالت ماساچوست و نامزد حزب دموکرات برگزار شد. امشب (بامداد چهارشنبه به وقت ایران) هم قرار است «دونالد ترامپ» نامزد حزب جمهوری‌خواه و «جو بایدن» رقیب دموکراتش در اولین راند از سه راند مناظره تلویزیونی، در اوهایو رودرویی هم قرار بگیرند. در ۶۰ سالی که از عصر مناظره‌های انتخاباتی در ایالات متحده می‌گذرد، آمریکایی‌ها شاهد مناظره‌هایی بودند که اغلب نقشی تعیین‌کننده در نتیجه انتخابات ریاست‌جمهوری آمریکا داشته‌اند و منشأ تحولاتی اساسی شده‌اند.

۱۹۶۰، اولین مناظره انتخاباتی در سال ۱۹۶۰ میان نیکسون و کندی برای نامزد جمهوری‌خواه بسیار گران تمام شد. نیکسون که قبل از مناظره از بیلمارستان مرخص شده بود، در اولین مناظره پیشنهاد گرم صورت برای پوشاندن آثار بی‌حالی را نپذیرفت و این موضوع مورد توجه رسانه‌ها و حدود ۷۰ میلیون بیننده تلویزیونی قرار گرفت. با اینکه نیکسون در نهایت در انتخابات ۱۹۶۰ پیروز شد اما از آن سال به بعد اهمیت ظاهر مناظره‌کننده‌ها و تکنیک‌های کنترل‌شده مناظره تلویزیونی و تحت تأثیر قراردادن مخاطب به یکی از مهم‌ترین موضوعات تبدیل شد.

۱۹۷۶، در اولین مناظره تلویزیونی پس از ۱۶ سال وقفه، «جیمی کارتر» دموکرات رودرویی «جرالد فورد» رئیس‌جمهور وقت و نامزد حزب جمهوری‌خواه قرار گرفت. فورد در این مناظره کاف بزرگی داد که ضربه‌ای به اعتبار او بود و آگاهی رئیس‌جمهور وقت آمریکا از تحولات جهان را زیر سؤال برد، او مدعی شد که «حکومت شوروی هیچ سلطه‌ای بر اروپای شرقی ندارد و تا زمانی که دولت من در واشنگتن حضور دارد، چنین اتفاقی رخ نخواهد داد». در این انتخابات کارتر به پیروزی رسید.

۱۹۸۰، کارتر درحالی‌که مناظره اول خود با «رونالد ریگان» جمهوری‌خواه و «جان اندرسون» نماینده حزب سبوم را تحریم کرده بود، حاضر شد در مناظره دوم در برابر این رقیب قرار گیرد. کارتر، ریگان را متهم کرده بود که قصد دارد بودجه مراقبت‌های بهداشتی برای سالمندان را قطع کند اما ریگان به دلیل این‌گونه موضع‌گیری‌های کارتر بارها به انتقاد از او پرداخت و با خنده تأکید می‌کرد که «تو حرف‌های من را اشتباه تفسیر می‌کنی. اکنون باز هم همین اشتباه را داری تکرار می‌کنی». خنده‌های ریگان در واکنش به کارتر نظر تماشاگران را جلب کرد و به بحث روز سیاسی در آمریکا تبدیل شد. ریگان در انتخابات این سال پیروز شد.

۱۹۸۴، ریگان ۷۳ساله، وقتی با «والتر موندال» دموکرات ۵۶ساله مناظره می‌کرد؛ مشکل سن بالای خود را که موندال بارها به آن اشاره می‌کرد، بی‌اهمیت دانست و تأکید می‌کرد که «من می‌خواهم تو این نکته را متوجه شوی که من قصد ندارم سن و سال را به یک بحث انتخاباتی تبدیل کنم. قصد ندارم برای اهداف سیاسی از جوانی و بی‌تجربگی رقیبم سوءاستفاده کنم». ریگان باز هم پیروز انتخابات شد.

۱۹۸۸، «مایکل دوکاکیس» نامزد حزب دموکرات به انتقاد از موضع‌گیری‌های «جورج دبلیو بوش» رقیب جمهوری‌خواه خود پرداخت و در بخشی از مناظره خطاب به بوش گفت: «آیا شما از مجازات مرگ برای کسی که به همسرش تجاوز کرده و او را کشته حمایت می‌کنید؟»، این سؤال فرصتی طلایی برای بوش بود که از سوی منتقدان، «مرد یخی» لقب گرفته بود. بوش در پاسخ به دوکاکیس جنبه احساسی خود را به خوبی نشان داد و توانست رقیب را به گوشه رینگ ببرد. بوش در این انتخابات پیروز شد.

۱۹۹۲، «بیل کلینتون» دموکرات، جورج بوش جمهوری‌خواه و «راس پوت» مستقل مناظره‌های

نه‌چندان جذاب این سال را برگزار کردند و در نهایت کلینتون پیروز انتخابات شد.

۱۹۹۶، در یکی از مناظره‌های بیل کلینتون و «باب دال» جمهوری‌خواه، یک دانشجو از دال پرسید «آیا با داشتن ۷۲ سال فکر نمی‌کنید برای درک نیازهای جوانان کمی پیر باشید؟»، دال پاسخ داد: «با این سن فکر می‌کنم هوش و تجربه نشان می‌دهد که من گزینه مناسبی برای ریاست‌جمهوری باشم». در این میان کلینتون هم گفت: «من فقط می‌توانم به شما بگویم که من فکر نمی‌کنم سناتور دال برای ریاست‌جمهوری زیادی مسن باشد. سن او به قدمت عقاید اوست که من آنها را به چالش کشیده‌ام». کلینتون دوباره در انتخابات پیروز شد.

۲۰۰۰، «ال گور» معاون بیل کلینتون رقیب «جورج دبلیو بوش» پسر رئیس‌جمهور سابق آمریکا بود. ال گور در اولین مناظره زمانی که بوش در حال صحبت بود، با صدای بلند آ می‌کشید. «ما همه اشتباه می‌کنیم، بارها پیش آمده که من یک یا دو عبارت را اشتباه تلفظ کرده‌ام». بوش در دومین مناظره خود تأکید کرد که در مناظره قبلی به عمد چند کلمه را اشتباه تلفظ کرده بود. این نامزد جمهوری‌خواه در انتخابات پیروز شد.

۲۰۰۴، آخرین مناظره میان بوش و «جان کری» دموکرات تفاوت‌ها و تضادهای آشکار میان این دو نامزد را نشان می‌داد. هرچقدر بوش با مسائل و سؤالات بسیار ساده روبه‌رو می‌شد، کری سعی داشت تا با افشای برخی حقایق از دوران ریاست‌جمهوری بوش رأی‌دهندگان را به سمت خود متمایل کند اما در نهایت بوش دوباره پیروز انتخابات شد.

۲۰۰۸، «سارا پی لین» معاون و همراه «جان مک

مناظره انتخاباتی رونالد ریگان و جیمی کارتر در سال ۱۹۸۰

کین» رقیب جمهوری‌خواه «باراک اوباما»ی دموکرات در مناظره با جو بایدن معاون و همراه اوباما، بارها سیاست‌های اعلام‌شده از سوی دموکرات‌ها درباره جنگ عراق و اقتصاد را به چالش کشید. هرچقدر بایدن تلاش می‌کرد به آرامی پاسخ پی لین را بدهد، معاون مک کین به تندی واکنش نشان می‌داد. بایدن و پی لین هر دو تأکید داشتند که سیاست اقتصادی دولت را برای طبقه متوسط آمریکا قابل تحمل‌تر خواهند کرد اما بایدن تأکید می‌کرد که مک کین بر سیاست‌هایی اصرار می‌ورزد که در جریان بحران مالی ۲۰۰۸ نادرست‌بودن آنها ثابت شده است. تیم اوباما- بایدن در این انتخابات پیروز شد.

۲۰۱۲، اوباما در اولین مناظره خود با «میت رامنی» جمهوری‌خواه برای چند ثانیه تعادل خود را از دست داد و طرفداران خود را نگران کرد. رامنی در مناظره دوم در پاسخ به سؤالی درباره حقوق برابر فارغ از جنسیت گفت که او یک کابینه کامل فقط شامل زنان برای دولت خود در نظر گرفته است. این پاسخ رامنی با واکنش‌هایی در رسانه‌های اجتماعی روبه‌رو شد و کاربران با انتشار تصاویری از کابینه احتمالی رامنی به تمسخر او پرداختند. اوباما در این انتخابات به پیروزی رسید.

۲۰۱۶، اولین مناظره بین دونالد ترامپ جمهوری‌خواه و «هیلاری کلینتون» دموکرات حدود ۸۴ میلیون بیننده تلویزیونی در ایالات متحده داشت که رکورد برای مناظره‌ها و رقمی کم‌ظیر در دوران دیجیتال محسوب می‌شود. توهمین و تبادل اتهام میان کلینتون و ترامپ مناظره دوم این دو را تحت‌الشعاع قرار داده بود.

کلینتون با اشاره به وارد نویویی ترامپ که در آن اظهارات پرخاشگرانه جنسی علیه زنان مطرح می‌کرد، به ترامپ حمله کرد. ترامپ هم در مقابل با اتهام‌کردن بیل کلینتون، همسر هیلاری کلینتون به سوءاستفاده از زنان، سعی در واکنش داشت. کلینتون در کتاب خود که در سال ۲۰۱۷ منتشر شد، نوشت که ترامپ در مناظره دوم در پشت صحنه به دنبالش رفت و قصد عصبی‌کردنش را داشت. هیلاری نوشت «اما در عوض من به‌جای خشمگین‌شدن با خونسردی واکنش نشان دادم و به او گفتم که من در زندگی با مردان زیادی مثل تو روبه‌رو شده‌ام و می‌دانم چه رفتاری باید در مقابلشان داشته باشم». ترامپ در مناظره سوم کلینتون را «زنی کثیف و ناخوشایند» خطاب قرار داد و به این سؤال که «آیا نتیجه انتخابات را هر چه باشد خواهد پذیرفت؟» پاسخ روشنی نداد. ترامپ در این انتخابات پیروز شد.

کمیسون مناظره ریاست‌جمهوری

در ایالات متحده مناظره‌ها در سطح ملی از سوی نهادی به نام «کمیسون مناظره ریاست‌جمهوری» که به اختصار CPD خوانده می‌شود، برگزار می‌شود. این کمیسون یک سازمان خصوصی و غیرحزبی است. کمیسون مناظره ریاست‌جمهوری به‌عنوان

یک سازمان زیر نظر قانون فدرال، حامی و اسپانسر برگزاری مناظره‌های ریاست‌جمهوری است. مسئولیت اصلی این کمیسون، اطمینان‌یافتن از این است که نامزدهای انتخابات از این امتیاز برخوردار باشند که خود را به‌طورکامل و شایسته به مردم معرفی کنند. این کمیسون هیچ نامزدی را تأیید و حمایت نمی‌کند و حق مخالفت با هیچ‌کدام از آنها را هم ندارد. این سازمان همچنین از انتخابات سال ۱۹۸۸ تاکنون اسپانسر تمامی مناظره‌ها بوده است.

هدف از تشکیل

این کمیسون به این دلیل شکل گرفت تا افکار عمومی این شناسن را داشته باشند که در مناظره‌ها نامزدهای برتر دو حزب را بهتر بشناسند. تا قبل از سال ۱۹۸۸، مناظره‌های ریاست‌جمهوری نواقص زیادی داشت. اولین مناظره ریاست‌جمهوری در سال ۱۹۶۰ بین نیکسون و کندی برگزار شد، اما در سال‌های ۱۹۶۴، ۱۹۶۸ و ۱۹۷۲ چنین مناظره‌هایی را شاهد نبودیم. در سال‌های ۱۹۷۶، ۱۹۸۰ و ۱۹۸۴ مناظره‌های ضعیفی برگزار شد که در آنها به بسیاری از چالش‌های رایج داخلی و خارجی پرداخته نشد. تجربه مناظره ۱۹۸۴ این نگرانی را در رسانه‌ها شدت بخشید که ممکن است در چنین مناظره‌هایی، رأی‌دهندگان از طرح دغدغه‌های واقعی خود محروم شوند. هم‌زمان دو نظرسنجی انجام‌گرفته از سوی دانشگاه‌های هاروارد و جورج تاون نشان داد که مردم آمریکا خواستار یک مناظره جامع هستند و آن را یک فرایند تأثیرگذار برای انتخاب رئیس‌جمهور می‌دانند. در واکنش به این دو تحقیق، به ترتیب رهبران وقت کمیته‌های دو حزب دموکرات و جمهوری‌خواه، از تأسیس کمیسون مناظره‌های انتخاباتی حمایت کردند. به همین ترتیب کمیسون مناظره‌های ریاست‌جمهوری در ۱۹ فوریه ۱۹۸۷ در منطقه کلمبیا به‌عنوان یک سازمان غیرانتفاعی تأسیس شد تا مباحث و مناظره‌های بین نامزدها را نظم دهد.

مدبران کمیسون

درحالی‌که تا سال ۱۹۸۹ رهبران دو حزب دموکرات و جمهوری‌خواه این کمیسون را اداره می‌کردند، در این سال حاکمیت این دو حزب در این کمیسون پایان یافت. یکی از شروط اصلی جذب اعضای جدید برای این کمیسون، داشتن دیدگاه ملی بود و دیدگاه حزبی در آن جایی نداشت. بر همین اساس، در ۳۰ سال اخیر هیچ‌کدام از اعضای برجسته دو حزب به این سازمان راه نیافته‌اند و بیشتر اعضای این کمیسون درحال‌حاضر افرادی هستند که دوطالبانه در آن خدمت می‌کنند. در ترکیب هیئت فعلی این کمیسون، علاوه بر اعضای پایه‌گذار، این‌ها نیز دیده می‌شوند: «جان دافورد» سناتور سابق، «چارلز کیسسون» از اعضای سابق شبکه ABC، «جان گریفین» مدیر اجرایی کمپانی ال‌ال‌سی، «جین هرمن» مدیر اجرایی مرکز مطالعات بین‌المللی ویلسون، «آنتونیو هرناندز» مدیر اجرایی بنیاد جامعه کالیفرنیا، کنیش «جان چکنجیز» مدیر دانشگاه نوتردام، «جیم لور» سردبیر سابق بخش خبری شبکه «بی‌بی‌اس»، «نیوتون مینوو» مشاور ارشد ال‌ال‌پی، «ریچارد پاسرونز» مشاور ارشد یکی از شرکای کمپانی ال‌ال‌سی و سناتور سابق و «کنت وولاک» مدیر سابق مؤسسه دموکراتیک ملی برای امور خارجی.

روش تأمین سرمایه

این کمیسون حق دریافت هیچ پولی از سوی دولت یا احزاب سیاسی ندارد و در واقع وجه آن هر چهار سال یک بار از سوی شبکه‌هایی که میزبان این مناظره‌ها هستند، تأمین می‌شود؛ بااین‌حال این شبکه‌ها در تعیین شکل مناظره‌ها نقش چندانی ندارند و تعیین شکل مناظره‌ها بر عهده رأی‌دهندگانی است که دیدگاه غیرحزبی دارند و هدف این برنامه‌ها نیز تأمین همین هدف است که مناظره‌ها یک سویه و یک‌جانبه نشود و از هیچ نامزدی حمایت نکنند.

روزنه

درگیری‌ها در قره‌باغ تشدید شد

در حاشیه جنگی تمام‌عیار

● خطر شعله‌ورشدن یک جنگ تمام‌عیار بین جمهوری آذربایجان و ارمنستان بر سر منطقه قره‌باغ، به نگرانی‌های بین‌المللی دامن زده است. طبق گزارش‌های منتشرشده، شمار قربانیان حملات متقابل در حال افزایش است و در شرایطی که بسیاری از کشورهای جهان بر تلاش‌های دیپلماتیک خود برای پایان‌دادن به این رویارویی افزوده‌اند، حمایت ترکیه از آذربایجان به این‌تخاصم ابعاد خطرناک‌تری بخشیده است.

اله‌ام علی‌اف، رئیس‌جمهوری آذربایجان، غروب یکشنبه در بخش‌های وسیعی از این کشور وضعیت جنگی اعلام و تردد شبانه در این مناطق را ممنوع کرد. او با اشاره به اینکه ارمنستان به صورت مداوم به سمت مواضع ارتش آذربایجان و مناطق مسکونی در خط مرزی حمله می‌کند، تصریح کرد که ارمنستان در ماه جولای نیز شهر توووز در مرز آذربایجان با این کشور را هدف حملات توپخانه‌ای قرار داد که در نتیجه آن غیرنظامیان و خانه‌های مسکونی آسیب دیده بودند. پیش از علف‌ای نیز نیکول پاشینیان، نخست‌وزیر ارمنستان، در سراسر کشور اعلام وضعیت جنگی کرده بود. اکنون وقوع یک جنگ تمام‌عیار بین دو کشور، منطقه را تهدید می‌کند. خبرگزاری‌ها از پیشروی نیروهای نظامی آذربایجان در منطقه مورد مناقشه قره‌باغ خبر داده‌اند. جمهوری آذربایجان پس از فروپاشی اتحاد جماهیر شوروی کنترل خود بر منطقه کوهستانی قره‌باغ را از دست داد. پس از آن، در سال ۱۹۹۴ بین دو جمهوری نوپناید آذربایجان و ارمنستان آتش‌بس برقرار شد؛ البته بسی‌که در سال‌های گذشته بارها بی‌ثباتی خود را نشان داده است، در جریان آخرین رویارویی نظامی بین دو کشور در سال ۲۰۱۶، بیش از ۱۲۰ نفر کشته شده بودند.

خبرگزاری آلمان مناقشه اخیر دو کشور در منطقه قره‌باغ را شدیدترین رویارویی نظامی دو کشور در چند دهه گذشته خوانده‌است. براساس آمار رسمی ارائه‌شده، گفته می‌شود که در جریان درگیری‌های خونین اخیر، دست‌کم ۴۰ سرباز کشته و بیش از صد نفر دیگر مجروح شده‌اند، درحالی‌که آذربایجان مدعی است در جریان این درگیری‌ها پنج نفر از نیروهای این کشور کشته و مجروح شده‌اند، ارمنستان اعلام کرده ارتش آذربایجان تاکنون ۲۰۰ نفر قربانی داده است.

ورود ترکیه

دولت ارمنستان غروب یکشنبه از حمایت و پشتیبانی ترکیه از نیروهای نظامی آذربایجان خبر داد. وزارت دفاع ارمنستان اعلام کرد نیروهای نظامی آذربایجان از جنگ‌افزارهای ساخت ترکیه در حملات خود استفاده کرده‌اند. حتی گفته می‌شود که از پهپادهای نظامی ترکیه در این درگیری‌ها استفاده شده است. نیکول پاشینیان، در همین ارتباط با امانوئل مکرون، رئیس‌جمهوری فرانسه، تماس تلفنی داشته و از رئیس‌جمهوری فرانسه درخواست کرده است مانع دخالت بیشتر ترکیه در مناقشه بین دو کشور شود. ترکیه رسماً درباره ادعای حضور نظامی این کشور در مناقشه بر سر منطقه قره‌باغ اعلام موضع نکرده است. این در حالی است که اردوغان پشتیبانی ترکیه از اله‌ام علی‌اف را پنهان نمی‌کند. همچنین گزارش می‌شود که از صبح تا عصر روز یکشنبه، اینترنت در جمهوری آذربایجان قطع بود و شامگاه یکشنبه نیز شبکه‌های اجتماعی از دسترس خارج شدند. دولت آذربایجان از مردم خواسته است مطالب و اطلاعات حساس را در شبکه‌های اجتماعی همرسانی نکنند، چون ممکن است ارمنستان از آن سوءاستفاده کند. در این میان، جمهوری آذربایجان مدعی شده ارمنستان با آغاز حملات ارمنی، دست به حملات سایبری گسترده علیه زیرساخت‌های اینترنتی این کشور زده است. خبرگزاری‌های آذربایجان عصر روز یکشنبه همچنین از حمله سایبری به سایت‌های ارمنستان خبر دادند و فهرست ۹۰ سایت را منتشر کردند که به گفته آنها هک شده‌اند. در صفحه اول این سایت‌ها که عمدتاً دولتی و خبری هستند، نوشته شده است: «اگر سرباز ارمنی نمی‌خواهد بمیرد، با بماد دوشنبه از طریق اشغالی خارج شود».

تلاش‌های دیپلماتیک بین‌المللی

با شدت‌گرفتن درگیری‌ها، اتحادیه اروپا، آلمان و روسیه نیز طرفین درگیر در این مناقشه را دعوت به خویشتنداری کرده و از آنها درخواست کرده‌اند به رویارویی نظامی پایان دهند و پ‌سای میز مذاکره بازگردند. هایکو ماس، وزیر خارجه آلمان، تأکید کرده است گروه مینسک سازمان همکاری و امنیت اروپا که هدایت آن بر عهده نمایندگان سه کشور فرانسه، روسیه و آمریکا‌ست، برای میانجیگری آمادگی دارد. در همین حال، آنتونیو گوتروش، دبیر کل سازمان ملل، بامداد دوشنبه از طریق سخنگوی خود خواهان پایان درگیری‌ها در جنوب قفقاز شد. دونالد ترامپ، رئیس‌جمهوری ایالات متحده نیز می‌گوید که واشنگتن در جست‌وجوی راهی برای توقف خشونت‌ها میان آذربایجان و ارمنستان است. ترامپ عصر یکشنبه در نشستی خبری اظهار کرد: «ما کاملاً شایط را رصد می‌کنیم، ما روابط خوبی در آن منطقه داریم و باید ببینیم آیا می‌توانیم [درگیری‌ها] را متوقف کنیم». براساس گزارش‌ها، سرکنی لاوروف، وزیر امور خارجه روسیه، روز یکشنبه به‌عنوان میانجی با وزاری خارجه این دو کشور و همچنین وزیر کشور ترکیه تلفنی گفت‌وگو کرد.